

1) Ὁγκινος, ἀρπάγη Τσακων. : Τὸ κρέε ἐκρεμάκα τὸν γκιτζίνα (τὸ κρέας ἐκρέμασα εἰς τὸν ἄ.) Συνών. *τσεγκέλι*.

2) Ὁ κατὰ τὴν κορυφὴν τῆς ἀτράκτου κεκαμμένος μετάλλινος ὀβελίσκος Ἰκαρ. Κάμπ. Συνών. *ἀγκινάρι*, *ἀγκιναρίστρα*, *ἀγκίνι* 1. 3) Ράβδος κεκαμμένη κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον πρὸς σύλληψιν τῶν προβάτων ὑπὸ τῶν ποιμένων ἢ ράβδος εὐθεία, ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ὁποίας εἶναι προσηρτημένοι ἀγκιστρον κατάλληλον πρὸς σύλληψιν τῶν προβάτων Ἰκαρ.

Πβ. *ἀγκινάρι*.

ἀγκινέλλι τό, Νάξ. *ἀγινέλλι* Θήρ. *γαγινέλλι* Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκίνι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -έλλι. Ο τύπ. *γαγινέλλι* κατὰ σύμφυρ. πρὸς τὸ γάντζος.

Ἀρπάγη, δι' ἧς ἀνασύρουν ἐκ τῶν φρεάτων τὰ εἰς αὐτὰ πίπτοντα ἀντλητήρια ἢ ἄλλα τινά: *Φέρ' τ' ἀγινέλλι νὰ πιάσουμε τὴ σίγλα* Θήρ. Πβ. *ἀγκινάρι* 1.

ἀγκίνι τό, Ἀθῆν. Εὐβ. (Λίμν.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Καλάβρυτ. Τρίκκ. Φεν.) κ.ά. *ἀγίνι* Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. *ἀντζίτι* Πελοπν. (Βούρβουρ.) *ἀτζίνι* Μέγαρ. Πελοπν. (Οἶν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκινας*.

1) Ὁ κατὰ τὴν κορυφὴν τῆς ἀτράκτου κεκαμμένος μετάλλινος ὀβελίσκος Ἀθῆν. Εὐβ. (Λίμν.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Καλάβρυτ. Οἶν. Τρίκκ. Φεν.) κ.ά.: *Μὲ ἀσημένιο ἀδράχτι καὶ μὲ ἀσημένιο ἀγκίνι* (ἐπὶ δ. εἰς πιάσχοντα ὀφθαλμόν) Ἀθῆν. Συνών. *ἀγκίδι* 4, *ἀγκινάρι* 3, *ἀγκιναρίστρα*, *ἀγκινας* 2. 2) Ἀγκιστρον Ἰθάκ. Κεφαλλ.: *Τὸν ἐκρέμασε 'ς ἐν' ἀγίνι* Κεφαλλ. β) Πᾶν κεκαμμένον καὶ ἀγκιστροειδὲς Ἰθάκ. 3) Πᾶν αἰχμηρὸν καὶ ὀξύ Κεφαλλ.: *Τὸ ἀγίνι τοῦ ἀγιστριοῦ* (ἢ αἰχμῆ). *Τὰ ἀγίνια τοῦ προιονοῦ* (οἱ ὀδόντες τ. π.). *Ἔκοψε τὸ ξύλο καὶ τοῦ ἄφησε ἀγίνια* (δὲν τὸ ἴσωσε, δὲν τὸ ἐστρογγύλεψε). || Φρ. *Ἔχω ἀγίνια 'ς τὸ λαιμό μου* (αἰσθάνομαι νὰ μὲ κεντῇ ὁ λαιμός μου) Κεφαλλ. 4) Ἡ μεταλλίνη γραφίς Κεφαλλ. Συνών. *πέννα*.

ἀγκισοή ἡ, Τσακων.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντί* καὶ τοῦ οὐσ. *ἀλοή* = *ἀντιλοή* -*ἀγκισοή* κατὰ τοὺς φωνητ. νόμους τῆς Τσακων. διαλέκτου. Διὰ τὴν σημασίαν τῆς *ἀντί* πβ. *ἀντίδουλος* (= ἰσόδουλος), *δοῦλος*. Κατὰ τὸν Γ' Ἀναγνωστόπ. ἐν Byzant. Zeitschr. 25 (1925) 370 ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀντιλογή*.

Τὸ πικρὸν τὴν γεῦσιν, ἐπὶ παντὸς ἐδέσματος ἢ ποτοῦ λίαν πικροῦ: *Ἔγκι τὸ γιαντζικό ἐν ἀγκισοή* (αὐτὸ τὸ ἱατρικὸν εἶναι πικρὸν). Πβ. *ἀλοή*, *χολή*.

ἀγκισόρνο ἐπίρρ. Ζάκ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *a giorno*.

Τὸ εἶναι τινα ἐνήμερον, συνήθως μετὰ τῶν ρ. εἶμαι ἢ βάνω: *Εἶμαι ἀγκισόρνο* (εἶμαι ἐνήμερος). *Βάνω ἀγκισόρνο* (καθιστῶ ἐνήμερον).

ἀγκιστρας ὁ, Κάμπ. (Ἐλυμπ.) κ.ά. *ἀντζίστρας* Κάμπ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *ἀγκίστρι*. Πβ. καὶ μεταγν. *ἀγκιστρος*.

Μέγα ἀγκιστρον.

ἀγκιστραῖος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀγιστραῖος* Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκίστρι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -αῖος.

Μόνον πληθ. *ἀγκιστραῖα*, εἶδος ἀμυγδάλων, ἀγκιστροειδῶν δηλονότι κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ ἐνδοκαρπίου.

ἀγκιστρεᾶ ἡ, *ἀγκιστρεᾶ* Αἴγιν. *ἀγιστρεᾶ* Πελοπν. (Λεῦκτρ. Μάν.) *ἀτζιστρεᾶ* Μέγαρ. *ἀγιστρεᾶ* Δ.Κρήτ. *ἀγκιστρεᾶ* ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 232 καὶ 254 *ἀγιστρεᾶ* Πελοπν. (Ἀρεόπ. Λακεδ.) Σύμ. *ἀντζίστρα* Κάμπ. *ἀγκιδεᾶ* Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκίστρι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εᾶ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 232 κέξ.

1) 1) Ἡ πληγή, τὸ τραῦμα τὸ ἐκ τοῦ ἀγκίστρου προξενούμενον Αἴγιν. Δ.Κρήτ. Πόντ. 2) Ἡ βολή τοῦ ἀγκίστρου Πελοπν. (Ἀρεόπ. Λακεδ.): *Μὲ μὴ ἀγιστρεᾶ ἐπασα δὴν ψάρι* Λακεδ. *Κάθε ἀγιστρεᾶ βγάζω καὶ ψάρι* Ἀρεόπ. 3) Ἡ ἐφάπαξ διὰ τοῦ ἀγκίστρου λαμβανομένη λεία ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 254. 4) Ὁ τόπος, ὅπου τοποθετεῖται τὸ ἀγκιστρον μετὰ τοῦ δολώματος πρὸς ἄγρην πτηνῶν Πελοπν. (Λεῦκτρ.) II) Ἀγκιστρον Κρήτ.: *Πέταξα τὴν ἀγιστρεᾶ καὶ τὸ βγάλα τὸ ψάρι*.

ἀγκιστρερός ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀγκιστερός* Εὐβ. (Κάρυστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκίστρι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ερός. Ἐν τῷ τύπ. *ἀγκιστερός* ἢ τοῦ ρ ἀποβολὴ κατ' ἀνομ.

Ἀκανθωτὸς ὡς ἀπὸ ἀγκίστρων: Αἴνιγμ.

*Ὁξω εἴν' ἀγκιστερό | κί ἀπὸ μέσα γλιστερό
κί ἀπὸ μέσα 'π' τὸ μπουκκί | εἶναι μὴ μπουκκὰ καλὴ*
(τὸ κάστανον ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ δένδρου).

ἀγκιστρεύω Λεξ. Ἡπίτ. *ἀγκιδεύω* Πόντ. (Οἶν.)

Τὸ μεταγν. *ἀγκιστρεύω*.

1) Συλλαμβάνω δι' ἀγκίστρου, ἀλιεύω Πόντ. (Οἶν.): *Ἀγκιδεύει τὰ ψάρια*. 2) Μεταφ. δελεάζω, ἔλκω πρὸς ἑμαυτόν, ἐξαπατῶ Λεξ. Ἡπίτ.

ἀγκίστρης ὁ, Ἡπ. *γκίστρης* Ἡπ. *ἀντζίστρα* ἡ, Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκίστρι*. Ἡ μεταβολὴ τοῦ γένους κατὰ τὸ συνών. *ὁ γάντζος* κττ.

1) Ἀγκιστρον ἀλιευτικὸν Πόντ. (᾽Οφ.): *Ἐπλάσε τ' ὀψάρι 'ς τὴν ἀντζίστρα* (ἐπλάσε = συνελήφθη). 2) Ἐργαλεῖον τῶν ραπτῶν, δι' οὗ κρατοῦν τὸ ραπτόμενον τεταμένον Ἡπ. Συνών. *ἀγκίστρι* 2.

ἀγκίστρι τό, κοιν. καὶ Πόντ. (Ἀμισ.) *ἀγκίστρ'* βόρ. ιδιώμ. *ἀγίστρι* σύνθηθ. *ἀγίδτι* Σαμοθρ. *ἀντζίστρι* Ἀνδρ. (Κόρθ.) Εὐβ. (Κύμ.) *Μεγίστ.* Τσακων. *ἀντζίστριν* Κύπρ. *ἀτζίστρι* Μέγαρ. *ἀτζίστρ'* Λέσβ. *ἀγκιδιν* Πόντ. (Οἶν.) *ἀγκίδι* Πόντ. (Οἶν. ᾽Οφ.) *ἀγκιδ'* Πόντ. (᾽Οφ. Τραπ. Χαλδ.) *ἀγκίζ'* Πόντ. (Σάντ.)

Τὸ μεταγν. οὐσ. *ἀγκίστριον*.

1) Ἀγκιστρον. α) Ἀλιευτικὸν ἐνθ' ἀν.: *Ρίχνω τ' ἀγίστρι - ψαρεύω μὲ τ' ἀγίστρι - σηκώνω τ' ἀγίστρι* σύνθηθ. *Ἐπῆε 'ς τὰ ψάρια γὰ νὰ ψαρεύ' μὲ τ' ἀγκίδι* ᾽Οφ. *Κ' ἦρα τ' ἀγκίδι ν' ἀγκιδεύω* Οἶν. *Ἐκαρφώθεν τ' ὀψάρι 'ς σ' ἀγκιδ'* Τραπ. || Φρ. *Ταγίζω τ' ἀγκίστρι* (προσαρτῶ τὸ δόλωμα) Αἰτωλ. *Τομπῶ τ' ἀγκίστρι* (περιτρώγω τὸ δόλωμα, ἐπὶ

